

братя сжщи пакостници като него. Тѣ бѣхъ и двамата оженени, живѣеха наедно съ брата си, въ бащинѣтъ си дворѣ, нищо нѣмаше раздѣлено; и това не отъ братска любовь, но отъ тайна дяволска, разбойническа нужда. По голѣмия братъ на име Драгни бѣше отъ ония тайни башъ хайти, които градѣхъ и прекарвахъ добитѣкъ отъ Влашко и го прикривахъ въ Ибраимъ-пашовитѣ чифлици; вторий на име Миху ако и да бѣше отъ сжщата хайдушка чета, но толко бѣше покритъ, щото даже и най-ближний му съсѣдъ можеше да ви се закълни четирехъ пѣте че Миху не прилича на братята си. Мухува се цѣлъ день изъ двора, трака, хлопа, слага, дига, и той като сичкитѣ хора поплади иди на нива, по игиндия си дохожда, и се на работа. Кой може да каже че въ Батановъ дворѣ нѣма работна сила, инакъ, ако нѣма кой да работи, отъ дѣ до дѣ, житницитѣ имъ зимѣ и лѣтѣ пълни, дворѣтъ имъ пълненъ съ сѣкакъвъ едъръ и дребенъ добитѣкъ? Но хората трѣва не пасжтъ, хора пасжтъ: знаятъ тѣ отъ дѣ иди сичко това, — но не знаятъ; виждатъ, — но не виждатъ.

Слѣдъ грозната смъртъ на Батана, лѣшнѣтъ му излѣзълъ изъ кжщи не излѣзълъ, братя, синъ, дъщеря се захапахъ. Едва дочакахъ четирестинитѣ му. Въ деньтъ кога отсторихъ на провалникѣтъ читиретѣ, слѣдъ като испроводихъ тѣзи отъ селенитѣ, които бѣхъ дошле, не да направятъ честь на усоншата душа, не за Богъ да прости, но за послѣдничко да се понаедятъ и понапиятъ, братя, синъ, дъщеря се заловихъ да си дѣлаба дѣлятъ, подигнахъ се кавги за мерасъ, че додѣ дору и до бой. Но такивато работи се не свършватъ съ единъ день, съ единъ пѣтъ каране, съ единъ пѣтъ бой.

На селенитѣ бѣше драго, и до нейдѣ си интересно да слушатъ тѣхнитѣ карания, даже отъ страни ги и насъсквахъ, тѣй тѣ извличахъ много незнати, нечути, и за невѣрвани покрити работи отъ тоя изродъ. Отъ сички тия